

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203075
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316203075.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu AB 2 B.V., registračné číslo 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., sídlo 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany proti žalovanému Ľ. V.Š., N.. XX.X.XXXX, M. K. XX, C. o zaplatenie 625,39 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o zaplatenie istiny 545,99 € spolu s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 21,48 € a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 625,39 € od 16.4.2016 do zaplatenia, **z a m i e t a .**

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 15.4.2016, doručenou súdu dňa 27.4.2016, sa predchodca žalobcu - spoločnosť AB 1 B.V. - domáhal voči označenému žalovanému zaplatenia sumy 625,39 €, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 21,48 € a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 625,39 € od 16.4.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to na tom skutkovom základe, že jeho predchodca - spoločnosť Home Credit Slovakia - so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril dňa 7.4.2014 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 400 €, ktorý sa žalovaný zaviazal riadne a včas splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 44,56 € v počte splátok 60. Keďže sa dostal s úhradou záväzku do omeškania, bol listom zo dňa 20.8.2015 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Vychádzajúc aj zo splátkového kalendára žalobcu eviduje voči žalovanej dlh pozostávajúci z úroku vo výške 3,67 €, zosplatennej istiny 621,72 € a vyčísleného úroku z omeškania 21,48 €. Do omeškania sa dostal žalovaný dňa 9.9.2015 (15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru). K žalobe pripojil prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že žalovaný na daný úver uhradil v splátkach spolu 1 320,60 € (čl. 40). Po doručení vyjadrenia žalovaného na vyjadrenie vyjadril súhlas so splácaním dlhu (čl. 51). Následne v podaní produkovanom v priebehu sporu z dôvodu zmeny v aktívnej legitimácii žalobcu (keď pohľadávka bola z pôvodného žalobcu postúpená na žalobcu) na čl. 60 v rámci odôvodňovania uplatneného nároku poukazoval na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ vo veci Okresného súdu Dunajská Streda a na článok 10 ods. 1, 2 a čl. 23 Smernice č. 2008/48.

2. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol o žalobe rozsudkom č. k. 8C/76/2016-100- zo dňa 12.9.2018, ktorým v I. výroku žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 79,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 79,40 € od 10.9.2015 do zaplatenia, II. výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a III. výrokom rozhodol o trovách tohto sporu. Na odvolanie žalobcu proti II. výroku Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozsudok súdu 1. inštancie v napadnutom výroku II, i v naň nadväzujúcom výroku III. uznesením č. k. 5Co/59/2019-124- zo dňa 23.7.2019 zrušil a

vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V závere poukázal na to, že sa nestotožnil s výkladom prvoinštančného súdu, týkajúcim sa zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSU), podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať okrem všeobecných náležitostí aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Poukázal na novelu uvedeného zákona účinnú od 1.5.2018, ktorá už legislatívne pregnantnejším vyjadrením možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia odstránila. Dovtedy však bolo možné a zároveň potrebné túto rôznosť preklenúť eurokonformným výkladom zákona. Vo svojich záveroch odvolací súd poukázal i na nesplnenú povinnosť žalobcu jednoznačne vymedziť žalobný nárok, dostatočne ho individualizovať, žalovanú pohľadávku bližšie špecifikovať, aby bolo zrejmé, čo tvoria jednotlivé čiastkové nároky, kedy vznikli, kedy vznikol vo vzťahu k nim samotný nárok a pokiaľ si žalobca uplatnil aj úroky z úveru alebo z omeškania, je nevyhnutné, aby uviedol, z ktorej si jednotlivé dielčie nároky na úroky uplatňuje, tiež čas omeškania dlžníka s uvedením jeho začiatku i konca, a to aj vo vzťahu k úrokom žalobcom už vyčísleným, nakoľko súd nie je povinný uvedené dedukovať z pripojených listín.

3. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť viazaný závermi odvolacieho súdu, nárok žalobcu v zostávajúcej časti (časti zamietnutej - predstavujúcej 545,99 € spolu s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 21,48 € a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 625,39 € od 16.4.2016 do zaplatenia) znova prejednal a rozhodol. V nadväznosti na závery odvolacieho súdu žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval k produkovaniu tvrdení a dôkazov k týmto záverom, s uložením koncentračnej lehoty, ktorá však uplynula márne. Skutkové tvrdenia vo vzťahu k zostávajúcemu predmetu sporu žalobca nedoplnil. Žalovaný i po rozhodnutí odvolacieho súdu požadoval iba splátky.

4. Súd na prejednanie zvyšku predmetu sporu nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v prítomnosti žalovaného, no v neprítomnosti žalobcu, v súlade s § 178 ods. 2 CSP a § 180 CSP. Vo veci vykonal znova dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, najmä úverovou zmluvou č. XXXXXX čl. 4, všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 20.5.2014 čl. 5 až 9, a účinnými od 30.5.2014 čl. 10 až 11 a od 1.4.2016 čl. 18 až 22, druhou upomienkou čl. 12, výzvou na predčasné splatenie úveru čl. 13, tabuľkou - prehľadom splácania čl. 14 až 16, sadzobníkom poplatkov čl. 17. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

5. Predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a žalovaný uzavreli dňa 7.4.2014 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver v celkovej výške 1 400 € a zároveň záväzok žalovaného splácať čerpaný úver a náklady s ním spojené. Úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 44,56 € v počte splátok 60, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 23,10 %, RPMN vo výške 26 % a priemernej hodnote RPMN vo výške 25,82 %. Zmluva ďalej obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorá mala nastať 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa prehľadu čerpania a úhrad žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu 1 320,60 €. Listom zo dňa 20.8.2015, označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“, žalobca vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu vyčíslenú vo výške 1 420,39 € uhradil v lehote 15 dní odo dňa odoslania listu. Z pripojeného poštového podacieho hárku je zrejmý dátum odoslania tohto podania dňom 25.8.2015. Vychádzajúc z oznámenia o postúpení čl. 19 predchodca pôvodného žalobcu, veriteľ, zmluvou o postúpení zo dňa 12.9.2012 pohľadávku zo zmluvy o úvere postúpil na pôvodného žalobcu. Z dôvodu zániku pôvodného žalobcu ku dňu 18.10.2016 zlúčením so žalobcom došlo k univerzálnej sukcesii, keď žalobca vstúpil do všetkých práv a povinností svojho predchodcu. V dôsledku tejto zmeny v priebehu sporu vydal súd uznesenie č. k. 8C 76/2016-73- zo dňa 20.2.2017, ktorým rozhodol o pokračovaní v spore s právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

6. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

7. Súd prvej inštancie sa už v prvom rozsudku zaoberal charakterom vzťahu medzi stranami. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ako aj samotný úver na základe zmluvy, ktorá záväzkový vzťah medzi stranami založila, posúdil ako spotrebiteľský. Tieto skutočnosti spornými neboli, neboli ani predmetom odvolacieho konania a ani predmetom prieskumu odvolacím súdom. Spornou nebola ani aktívna vecná legitímácia žalobcu.

8. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar/ služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov. Preskúmal úverovú zmluvu, z ktorej žalobca svoj nárok uplatňuje, a to z pohľadu náležitostí, ktoré má podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zmluva bola uzavretá písomne, bola uzavretá platne, nespĺňa však všetky zákonom požadované náležitosti, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Súd preskúmal opätovne zostávajúci nárok žalobcu. Predmetom sporu po zrušení veci odvolacím súdom zostalo zaplatenie sumy 545,99 € spolu s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 21,48 € a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 625,39 € od 16.4.2016 do zaplatenia. Na to, aby súd mohol dôvodnosť tejto zvyšnej časti pôvodne uplatneného nároku posúdiť, zaoberal sa opätovne samotnou zmluvou a jej náležitosťami, nakoľko svoj prvý rozsudok založil len na absencii jednej z

obligatórnych náležitostí zmluvy, považujúc to za postačujúce pre hodnotenie úveru za bezúročného a bez poplatkov. V nadväznosti na uvedené zistil, že v zmluve v časti označenej ako „Úver“ je uvedená RPMN 26 %, kolónka označená „termín splatnosti splátok“ je bez akéhokoľvek údaju, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 392,20 €, lehota splatnosti: 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

10. Dospel k záveru, že v zmluve absentujú dve obligatórne náležitosti, a to náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j/ z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V zmluve sa vo vzťahu k RPMN uvádza len to, že bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, nie je však zrejmé, na základe ktorých konkrétnych údajov. V zmluve nie sú vyznačené všetky predpoklady, z ktorých veriteľ pri výpočte RPMN vychádzal. Súd je dokonca toho názoru, že RPMN je uvedená aj v nesprávnej výške. Pri výške anuitnej splátky 44,56 €, počte splátok 60, predstavuje RPMN 33,37 %, nie 26 %. Napokon, pri počte splátok 60 x 44,56 € predstavujú celkové náklady úveru sumu 2 673,60 €, nie 2 392,20 €. Vzhľadom k uvedenému možno konštatovať, že údaj RPMN v zmluve uvedený teda nie je správny. To má za následok, že úver na základe takejto zmluvy poskytnutý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Zmluva neobsahuje ani ďalšiu náležitosť - termín konečnej splatnosti. Ten mal nastať 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Toto nie je dostatočne určito vyjadrený údaj. Tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku (keď zo samotného znenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedený „termín“, ktorým je v zmysle gramatického i logického výkladu konkrétny dátum). V zmluve absentuje dokonca i údaj o splatnosti jednotlivej splátky. Pokiaľ veriteľ tieto údaje uviedol vo všeobecných obchodných podmienkach, vo vzťahu ku ktorým súd poukazuje na to, že tie neboli žalovaným podpísané, teda nemožno bez pochyb uzavrieť, že sa s nimi žalovaný pred uzavretím zmluvy i skutočne oboznámil, nemožno tak zhojiť ich absenciu v samotnej zmluve. Obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva.

12. S poukazom na vyššie uvedené, keďže úver súd považuje naďalej za bezúročný a bez poplatkov, hoci z iného dôvodu, resp. z dôvodu absencie iných zákonných náležitostí, než ktorými sa zaoberal v pôvodnom rozsudku, prihliadajúc zároveň na to, že bolo preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 400 €, na ktorý reálne zaplatil v splátkach spolu sumu 1 320,60 €, žalobcovi patrí nárok len na zaplatenie rozdielu toho, čo plnil a toho, čo mu žalovaný vrátil (1 400 - 1 320,60), v danom prípade na zaplatenie sumy 79,40 €. O tejto časti nároku však súd už prvým rozsudkom právoplatne (I. výrokom) rozhodol. Vo zvyšku k zostávajúcej časti nároku (ktorý sa týkal úroku z úveru, vyčísleného úroku z omeškania, úroku z omeškania od 16.4.2016 do zaplatenia, ale napríklad i poplatku za službu zmeny výšky a počtu splátok vo výške 1,49 € mesačne, teda 89,40 € spolu) súd dospel k rovnakým záverom, ako v pôvodnom rozsudku (hoci ako už vyššie uviedol, z iného dôvodu), preto žalobu ako nedôvodnú v tejto časti opäť zamietol.

13. Záverom súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že pokiaľ by nebol vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobca by vo vzťahu k uplatnenému nároku ani neunesol bremeno tvrdenia, v nadväznosti na jednoznačné závery odvolacieho súdu, ku ktorým sa ani na výzvu súdu nevyjadril a skutkové tvrdenia nedoplnil. Uvedené by podľa názoru súdu prvej inštancie nebolo dôvodom na postup podľa § 129 CSP, ale na zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazu.

14. O trovách tohto sporu súd rozhodol súd rovnako, podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa úspechu v sporu. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 625,39 € (100%). Súd vyhodnotil uplatnený nárok za dôvodný v časti o zaplatenie sumy 79,40 € (12,70 % = úspech žalobcu). Vo zvyšnom rozsahu žalobu ako nedôvodnú zamietol (87,30 % = úspech žalovaného). Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 74,60 %. V tomto rozsahu má žalovaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto sporu. Z obsahu spisu však jednoznačne vyplýva, že žalovanému v tomto spore žiadne trovy nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal, aplikujúc ustanovenie článku 17 základných zásad CSP, bez potreby vydávania ďalšieho samostatného rozhodnutia o výške náhrady (v zmysle § 262 ods. 2 CSP), ktorý by predstavovala v danom prípade 0 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa §125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.